

РЕШЕНИЕ

№ 23731

гр. София, 12.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **4980** по описа за **2026** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК във вр.с чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

С Решение от 29.12.2025 г., постановено по НАХД № 13237/2025 г., Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № НП-18/11.06.2025 г. на Министъра на финансите, с което на Д. В. К. от В., ЕГН: [ЕГН], е наложено наказание глоба в размер на 300 лв. за престъпление по чл.242, ал.6 във вр.с ал.1 от Наказателния кодекс.

Недоволно от така постановеното решение е останало санкционираното лице, който с касационна жалба, подадена чрез пълномощника си адв.Т. в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК във вр.с чл.63, ал.1 от ЗАНН, обжалва същото. Наведените в жалбата касационни основания са нарушение на закона и съществени нарушения на процесуалните правила - чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК във вр.с чл.63, ал.1 ЗАНН. Касаторът изразява несъгласие с приетата от районния съд теза, че деянието е извършено умишлено. Настоява, че в случая липсва състав на престъпление. Изтъква маловажност на конкретния случай. Отправеното до касационния съд искане е да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което да отмени обжалваното НП. В с.з. касаторът чрез адв.Т. поддържа жалбата и моли за отмяна на съдебния акт.

Ответникът по касация – Министърът на финансите, чрез юк.К. е подал писмен отговор, с който оспорва касационната жалба и взема становище за нейната неоснователност. Моли съдебният акт да бъде оставен в сила, а в полза на ответника да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура намира жалбата за неоснователна, а решението на СРС за правилно.

Административен съд-София град, като провери законосъобразността и обосноваването на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като нередовността ѝ е своевременно отстранена след дадени от Съда указания за това.

От фактическа страна СРС е установил, че на 11.08.2024 г. на Летище С., Терминал 2, с полет от К., през М., пристигнал Н. А. М.. В същия ден Д. К., служител на "Соф кънект" АД, която трябвало да го посрещне, била допусната в зоната за отговорност след извършена проверка за сигурност на служебен вход №6. При проверката било установено, че същата носи само дамска раница, допусната през рентгена. При връщането ѝ, на служебния вход №6 тя била помолена да предаде раницата си с цел проверка през рентгена на място, където раницата била сканирана при излизането ѝ.

След извършената проверката било установено, че при излизане от критичната част на Летище С. Д. К. носи в раницата си плик с ампули и стъклени флакони - инфузионни и интрамускулни разтвори, който не е носела при влизането си. П. с ампули и стъклени флакони е предаден с Протокол за доброволно предаване от 11.08.2024 г. Било установено, че препаратите са предадени на К. от Н. А. М.. На последния е извършен личен обиск и изземване на вещевни доказателства при условията на неотложност, като действията са одобрени с Определение № 2478/24 от 12.08.2024 г. на Софийския районен съд по н.ч.д. № 4963/2024 г. Установено било, че К. и М. са имали предварителна уговорка тя да го посрещне на летището и той да ѝ предаде препаратите, което те и са сторили. След пристигане на М. на Летище С., Терминал 2, той е предал ампулите на К., която, ползвайки служебния си пропуск, ги е изнесла от територията на летището.

Разпитана при проверката като свидетел, Д. К. е обяснила, че прави услуга на свой познат В. Я., известен ѝ с прякора В. парцала. В тази връзка споделила, че с Я. имали уговорка тя да посрещне на летището братовчед му, който се връщал от К., и той да ѝ предаде шишенца с препарати, за да не му ги конфискуват. Въпросният братовчед имал клиника в С. и препаратите били нужна за работата му. Тя била уверена, че шишенцата съдържат витамини. Била помолена за съдействие, тъй като препаратите били едва ли не животоспасяващи.

Д. В. К. била задържана за срок до 24 часа със Заповед за задържане на лице рег.№ 8177зз-51/11.08.2024 г. на полицейски орган при ГПУ-С..

Разпитан при проверката като свидетел, Н. М. заявил, че отказва да дава показания и е отказал да подпише протокола за разпит.

При проверката е разпитан като свидетел Е. М. С., служител на ГПУ-С.. Същият е споделил, че проверката е проведена въз основа на постъпила оперативна информация за предстояща митническа контрабанда. Били установени лицата, уговорили се след пристигането на едното от тях с полет от К. да предаде течност в ампули на другото лице, което, ползвайки служебния си пропуск, да ги изнесе от територията на летището, а именно: Н. А. М. да предаде на Д. В. К. въпросните ампули. Установено било, че е извършено фактическо предаване на ампулите, което станало в асансьор на летището, терминал 2, ниво L1, в близост до кафене Eddys. Били проведени оперативни мероприятия с цел локализиране и задържане на лицата – визуално съпровождане, проверка на багаж, отвеждане до служебните помещения на група ОИД.

При проверката е разпитан като свидетел Х. Д. Д., митнически инспектор към ТД на АМ-Летище С.. Същият е споделил, че процесните стоки подлежат на деклариране и трябва да са придружени

със сертификата, одобрен от ИАЛ. За същите се дължи мито и ДДС.

По случая е било образувано досъдебно производство № 82/24 г. по описа на ГПУ-С., пр.пр.№ 16922/24 г. по описа на СГП.

В хода на разследването е назначена химико-фармацевтична експертиза, която е дала заключение, че инкриминираните обекти представляват лекарствени продукти - ампули и стъклени флакони, съдържащи инфузионни и интрамускулни разтвори, които се използват само за терапевтична употреба и са по лекарско предписание, както следва: Vitamin D3, 100 000 IU/ml solution for injection x 10 ml lot № JL240506A2, срок на годност 06.11.2024 г., производител Y. D. Chemists, съдържа активно вещество Cholecalciferol (Vitamin D3), неразрешен за употреба на територията на Република България; Cerebrolysin, solution for injection/infusion x 10 ml, парт.№ E1VT1A, срок на годност 09/2026 г., производител Ever Pharma, не отговаря на одобрения от ИАЛ макет на първична опаковка на разрешения за употреба продукт Cerebrolysin 215.2 mg/ml, solution for injection/infusion cerebrolysin concentrate с притежател на разрешението EVER Neuro Pharma G., Австралия, непредназначен за българския пазар; Multi-T. 7, solution for I.V. use after dilution x 30 ml, lot № JL2400419A1, срок на годност 19.10.2024 г., производител Y. D. Chemists, неразрешен за употреба на територията на Република България; Multi-1000, solution for I.V. infusion after dilution x 10 ml, lot № AA1177, срок на годност J. 2025 г. Производител SANDOZ, С., неразрешен за употреба на територията на Република България.

В хода на разследването е назначена съдебно-оценителна експертиза, която е дала заключение, че стойността на пренесените лекарствени препарати е в общ размер 452,50 лв.

В хода на разследването е назначена видео-техническа експертиза, която е дала заключение, че на видеокамерите на Летище С., Терминал-2, са заснети Н. А. М. и Д. В. К., които се срещат пред асансьор, в зона пристигащи пътници, пътуват заедно в него, като след това Д. В. К. използва служебен вход за излизане от сградата, а Н. А. М. използва маршрута, предназначен за пътници. От видеозаписите на камерите при служебен вход 6, на рентген при проверка сигурността на багажа на Д. В. К. е установена разлика в съдържанието на дамската ѝ раница при влизането и излизането ѝ от сградата, като е установено наличието на бутилкообразни предмети и флакони, наподобяващи лекарствени артикули, които не са присъствали при влизането ѝ.

По досъдебното производство била привлечена като обвиняемо лице Д. В. К. за деяние, изразяващо се в опит да извърши квалифицирана контрабанда, за това, че: на 11.08.2024 г. в [населено място], Терминал-2, Летище С., е направила опит да пренесе през границата на страната стоки без знанието и разрешението на митниците: Multi-T. 7, стъклен флакон 30 ml - 6 бр., неразрешен за употреба на територията на Република България; Multi-1000, стъклен флакон 10 ml - 10 бр., неразрешен за употреба на територията на Република България; Cerebrolysin, 10 ml (ампули) - 10 бр., непредназначен за българския пазар; и Vitamin D3 стъклен флакон, 10 ml - 6 бр., неразрешен за употреба на територията на Република България, като опитът е останал недовършен по независещи от дееца причини – проверка от служители на ГПУ-С..

Разпитана след привличането ѝ като обвиняем, Д. К. заявила, че ще се възползва от правото си да не дава обяснения.

Разследващият орган е съобразил обстоятелството, че на територията на страната могат да се разпространяват само лекарствени продукти, които са получили разрешение за употреба по реда на Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина (ЗЛПХМ), както и че внос на територията на Република България от трета държава на всички видове лекарствени продукти могат да извършват само физически или юридически лица, регистрирани като търговци по законодателството на държава членка, които са получили разрешение от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по лекарствата по реда на ЗЛПХМ или по силата на Регламент (ЕО) №

762/2004 г. на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. за установяване на процедури на Съюза за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба.

При така установената фактическа обстановка наблюдаващият прокурор при СГП е приел за безспорно установено, че на 11.08.2024 г., преминавайки през служебния вход №6 при излизане от критичната част на Летище С. Д. К., служител на "Соф кънект" АД, е направила опит да пренесе през границата на страната лекарствени препарати: Multi-T. 7, стъклен флакон 30 ml - 6 бр.; Multi-1000, стъклен флакон 10 ml - 10 бр.; Cerebrolysin, 10 ml (ампули) - 10 бр., и Vitamin D3 стъклен флакон, 10 ml - 6 бр., за които не е имала разрешение за внос/пренос по реда на ЗЛПХМ, респ. Наредба №4, с което е осъществила състава на престъплението по чл.242, ал.1 вр. с чл.18, ал.1 НК. Съобразявайки малкото количество на пренесените лекарствени препарати - ампули и флакони, съдържащи инфузионни и интрамускулни разтвори, ниската стойност на предмета на контрабандата общо в размер на 452,50 лв. (под минимално изискуемата за ангажиране на наказателна отговорност), прокурорът е приел, че се касае за маловажен случай по смисъла на чл.93, т.9 НК, съответно по чл.242, ал.6 НК, при който се прилагат разпоредбите на ЗАНН и деецът следва да бъде наказан по административен ред.

Поради това и на основание чл.199 във вр. с чл.243, ал.1, т.1 НПК вр. с чл.24, ал.1 НК, с постановление от 23.01.2025 г. прокурорът е прекратил наказателното производство и е изпратил материалите по компетентност на Министъра на финансите за реализиране на административнонаказателна отговорност спрямо Д. В. К. по чл.424, ал.2, б."г" вр. с чл.242, ал.6 НК.

Въз основа на така полученото постановление на СГП, Министърът на финансите е издал обжалваното пред районния съд НП-18/11.06.2025 г.

За да потвърди обжалваното постановление, Съдът е приел, че деянието е съставомерно, извършването на същото е безспорно доказано, като е извършено виновно, при форма на вината - пряк умисъл. Съдът е изтъкнал, че не става въпрос за маловажен случай на административно нарушение. По размера на наказанието Съдът е изложил мотиви, че степента на обществена опасност на деянието не е висока, и тежестта на административното нарушение не е висока, поради което е намерил наложеното наказание глоба в размер на 300 лв. за справедливо.

Така постановеното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалбоподателка е наказана с глоба в размер на 300 лв. на основание чл.242, ал.6 във вр. с ал.1 НК. Тази разпоредба в относимата към случая хипотеза предвижда, че който пренесе през границата на страната без знанието и разрешението на митниците, когато това е извършено от две или повече лица, сговорили се предварително, се наказва за квалифицирана контрабанда с глоба до хиляда лева, налагана по административен ред.

В случая са били налице предпоставките за приложение на указаната разпоредба. Малкото количество на пренесените лекарствени препарати, наред с ниската стойност на предмета на контрабандата (452,50 лв. съгласно СОЕ), обуславят наличието на маловажен случай по смисъла на чл.93, т.9 НК. Ето защо на основание чл.242, ал.6 от кодекса законосъобразно деецът е наказан по административен ред.

В. е изводът на първоинстанционния съд за доказаност на административнонаказателното обвинение. Авторството на деянието в лицето на касационната жалбоподателка е безспорно. В случая е налице опит за пренасяне през границата на България на лекарствени препарати, за които тя не е имала разрешение за внос/пренос по реда на ЗЛПХМ, като тя е преминала през служебния вход №6 при излизане от критичната част на Летище С.. Стоките са се намирили във фактическата власт касационната жалбоподателка, доколкото тя ги е държала в раницата си до

момента на предаването им с протокол за доброволно предаване. Опитът за извършване на процесното деяние е останал недовършен по независещи от дееца причини – проверка от служители на ГПУ. Следва да се има предвид правилото на чл.18, ал.2 НК, според което при опит деецът се наказва с наказанието, предвидено за довършеното престъпление, като се взема предвид степента на осъществяване на намерението и причините, поради които деянието е останало недовършено, като не е налице изключението по ал.3 от същия нормативен текст – когато по собствена подбуда деецът се е отказал да довърши изпълнението на престъплението или е предотвратил настъпването на престъпните последици. Ето защо е несподелима обосновката в касационната жалба за липса в случая на престъпен състав.

От събраните доказателства в хода на предварителната проверка и в досъдебното производство се установява именно квалифициращият признак на деянието – че то е извършено от две лица, сговорили се предварително.

Неоснователно е касационното оплакване за недоказано деянието да е извършено умишлено. Както правилно се е аргументирал районният съд, в постановения за разглеждане случай деецът е съзнавал общественоопасния характер на извършеното, предвиждал е настъпването на обществено-опасните последици и е искал те да настъпят; като е съзнавал, че прави опит да пренесе лекарствени препарати, без да има надлежно разрешение за това, и в тази връзка е обяснил, че прави услуга на свой познат с малко име В..

На следващо място правилно Съдът е приел, че конкретният случай не е маловажен. Първоинстанционният съд е прокарал разграничение между понятията "маловажен случай" по смисъла на НК и "маловажен случай на административно нарушение" по смисъла на ЗАНН. Първото понятие има легална дефиниция в текста на л.93, т.9 НК, според който маловажен случай е този, при който извършеното престъпление с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от този вид. Всъщност именно наличието на маловажен случай по смисъла на НК, регламентиран и в разпоредба от особената част на НК (чл.242, ал.6) е предпоставката за деянието да се понесе не наказателна, а административнонаказателна отговорност. Верни са изложените от районния съд разсъждения за стойността на предмета на престъплението като определящ белег, като те са съпоставени с конкретно установена по досъдебното производство стойност на вещите. От друга страна обаче не е налице маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН, който Съдът правилно е обосновал с обстоятелството, че се касае не за един лекарствен препарат, а за няколко и то от различен вид. В допълнение следва да се има предвид, че нарушенията, свързани с митническия режим, засягат обществените отношения, свързани със събирането на бюджетни средства и са с висока степен на обществена опасност. Наред с това те са пряко свързани със заплахата за здравето на евентуалния потребител на инкриминираните лекарствени средства, доколкото последните не са разрешени за употреба на територията на Република България. Освен това укоримостта на деянието се изразява в използването от дееца както на знанието си, че в асансьорите на терминала няма разположени видеокамери, за да може извършеното предаване на вещите да не бъде заснето, така и използването на служебния си пропуск, за да изнесе от територията на летището инкриминираните вещи.

Най-сетне, правилно районният съд е отбелязал, че на основание чл.242, ал.7 НК предметът на нарушението е отнет в полза на държавата.

Като е достигнал до този извод в посока потвърждаване на обжалваното НП, СРС е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и съобразно разпоредбата на чл.63д, ал.3 ЗАНН Съдът намира за основателно искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Размерът на

последното се определя на 66,47 евро съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 29.12.2025 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 13237/2025 г.

ОСЪЖДА Д. В. К. от В., ЕГН: [ЕГН], да заплати в полза на Министъра на финансите юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,47 евро (шестдесет и шест евро и 47 евро цента), с легова равностойност 130 лв. (сто и тридесет лева).

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.